

Datum

2018-10-11

Vår referens

Frida De Oliveira Lundquist

Planeringssekreterare

Frida.DeOliveira-Lundquist@malmo.se

Tjänsteskrivelse

Informationsutbyte vid samverkan mot terrorism (SOU 2018:65), STK-2018-924 ASN-2018-15168

Sammanfattning

Malmö stad har mottagit betänkandet *Informationsutbyte vid samverkan mot terrorism (SOU 2018:65)* från Justitiedepartementet. Arbetsmarknads- och socialnämnden har av kommunstyrelsen ombetts att avge yttrande kring betänkandet. I föreliggande betänkande presenteras utredning och förslag till ändringar av de regler om sekretess och informationsutbyte som gäller för bland annat Polismyndigheten, socialtjänsten och Transportstyrelsen i arbetet mot terrorism (dir. 2017:75). Arbetsmarknads- och socialförvaltningen har valt att främst kommentera utredningens förslag och de avsnitt i utredningen som i större utsträckning berör socialtjänsten. Arbetsmarknads- och socialförvaltningen anser att inskränkningar i sekretesslagstiftningen ska ske med stor försiktighet. Förvaltningen bedömer att det finns en risk att även små och väl avgränsade lagändringar kan komma att skada tilliten till socialtjänsten och den enskildes motivation att kunna söka hjälp. Eftersom föreliggande förslag om lagändringar är tydligt avgränsat till utökad möjlighet för socialtjänsten att lämna ut sekretessbelagda uppgifter avseende *misstanke om brottsliga handlingar med koppling till extremism och terrorism* anser förvaltningen ändå att det finns ett visst stöd för de aktuella förslagen.

Förslag till beslut

1. Arbetsmarknads- och socialnämnden godkänner yttrandet avseende betänkandet *Informationsutbyte vid samverkan mot terrorism (SOU 2018:65)* enligt förvaltningens förslag.
2. Arbetsmarknads- och socialnämnden skickar yttrandet till kommunstyrelsen.

Beslutsunderlag

- Följebrev Remiss från Justitiedepartementet - Informationsutbyte vid samverkan mot terrorism (SOU 2018:65), STK-2018-924
- Remittering av betänkande - Informationsutbyte vid samverkan mot terrorism (SOU 2018:65)
- Informationsutbyte vid samverkan mot terrorism (SOU 2018:65)
- G-Tjänsteskrivelse ASN 181026- Informationsutbyte vid samverkan mot terrorism
- Yttrande - Informationsutbyte vid samverkan mot terrorism

Beslutsplanering

Arbetsmarknads- och socialnämndens arbetsutskott 2018-10-18
Arbetsmarknads- och socialnämnden 2018-10-26

Beslutet skickas till

Kommunstyrelsen

Ärendet

Malmö stad har mottagit betänkandet *Informationsutbyte vid samverkan mot terrorism (SOU 2018:65)* från Justitiedepartementet. Arbetsmarknads- och socialnämnden har av kommunstyrelsen ombetts att avge yttrande kring betänkandet.

Utredningsuppdraget

Regeringen beslutade i juni 2017 att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda och lämna förslag till förändringar av de regler om sekretess och informationsutbyte som gäller för bland andra Polismyndigheten, socialtjänsten och Transportstyrelsen i arbetet mot terrorism (dir. 2017:75).

Uppdraget är indelat i följande delfrågor:

1. Utreda behovet av att information som är sekretessbelagd vid Polismyndigheten på ett enklare sätt än idag kan lämnas ut till myndigheter och andra aktörer till exempel skola och socialtjänst, inom ramen för arbetet med att förebygga terrorism.
2. Utreda om information som omfattas av sekretess eller tystnadsplikt inom socialtjänsten i större omfattning än idag bör kunna lämnas ut till Polismyndigheten och Säkerhetspolisen inom ramen för arbetet med att förebygga terrorism.
3. Utreda om ytterligare aktörer som deltar i arbetet med att förebygga terrorism behöver förbättrade möjligheter att utbyta information.
4. Utreda hur Polismyndigheten och Säkerhetspolisen på ett enklare sätt ska kunna få tillgång till uppgifter som hämtas in med hjälp av trängselskattkameror inom ramen för arbetet med att motverka terrorism och hantera konsekvenserna av ett terroristattentat.

Uppdragets avgränsning

Det ingår inte i utredningsuppdraget att ange hur myndigheter och andra aktörer bör arbeta för att förebygga våldsbejakande extremism eller terrorism. Det ingår inte heller i uppdraget att utvärdera det arbete som pågår i dessa frågor. Uppdraget går i stället ut på att förstå hur det förebyggande arbetet bedrivs och hur samverkan utformats för att på så sätt kunna komma fram till om det finns behov av ändrade rättsliga förutsättningar för informationsutbyte mellan samverkande aktörer. Uppdraget handlar därmed om att se till att det inte finns omotiverade rättsliga hinder med beröring på informationsutbyte för det arbete som utförs eller ska utföras och att se till att de som är i behov av mer information kan få det, förutsatt att det kan ske utan oproportionerliga risker för motstående intressen.

I utredningen har sammanträden med sakkunniga och experter ägt rum, utredningen har tagit del av relevanta publikationer och varit i kontakt med den tidigare nationella samordningen mot våldsbejakande extremism och med företrädare för Center mot våldsbejakande extremism vid brottsförebyggande rådet. Företrädare för Polismyndigheten, Säkerhetspolisen och Statens institutionsstyrelse har även träffats. I syfte att kartlägga kommunala myndigheters behov av förbättrade möjligheter att utbyta sekretessbelagd information har några städer, däribland Malmö stad, bidragit med erfarenheter och information.

Utredningens slutsatser

Den samlade uppfattningen från utredningen är att det inte finns något tydligt avgränsat behov,

vad gäller informationsutbyte vid samverkan mot just terrorism, som avviker från övriga problem som kan finnas vid samverkan mellan myndigheter i det generella brottsförebyggande arbetet. I utredningen har aktörer som har blivit tillfrågade beskrivit att det finns behov av mer information, medan andra aktörer har meddelat att de inte behöver tillgång till mer information eftersom de inte vet hur de kan eller ska agera på den. Det som ses som mest problematiskt är att flera aktörer är osäkra på vad som bör eller kan göras med informationen.

I utredningen beskrivs att det finns osäkerheter på alla nivåer kring var gränsen går för det som, i förhållande till grundlagens fri- och rättigheter, utgör ett tveksamt utbyte av uppgifter om att individer har extrema men inte otillåtna åsikter. Detta grundar sig i att det finns en osäkerhet kring vilka insatser samhället har rätt att vidta, beträffande vuxna individer som utan att begå brott, bekänner sig till odemokratiska och våldsbejakande åsikter.

I betänkandet föreslås inte en generell myndighetsgemensam reglering. Det framgår att det i det förebyggande arbetet mot terrorism inte finns ett generellt, tydligt och avgränsbart behov av informationsdelning som medför skäl att införa en allmän sekretessbrytande bestämmelse för de inblandade aktörerna. Det finns rättsliga otydligheter i rollfördelningar och förväntningar på vad flera av aktörerna ska, kan eller får göra. Detta medför svårigheter att skapa samverkansformer som är sekretessbrytande och som samtidigt åstadkommer ett rättssäkert informationsutbyte. Någon myndighetsgemensam sekretessbrytande bestämmelse för det förebyggande arbetet mot terrorism föreslås därför inte i utredningen.

Det kommunala ansvaret för det förebyggande arbetet mot terrorism

I utredningen beskrivs kommunernas uppdrag i förebyggandet av terrorism. Den svenska strategin mot terrorism klargör att alla aktörer som kan bidra i arbetet mot terrorism ska göra detta. Socialtjänsten beskrivs ha en central roll i arbetet med att motverka radikaliserings och därigenom förebygga terrorism. Socialtjänstlagen ska i första hand stödja och hjälpa individer, och är inte tänkt som en lag som ska skydda samhället från farliga individer. Utredningen pekar dock på hur det finns brottsförebyggande syften i socialtjänstlagen. Även andra verksamheter inom kommunerna, exempelvis skolan, har en viktig roll i det förebyggande arbetet. Det kommunala ansvaret och mandatet avseende det brottsförebyggande arbetet bedöms som otydligt. I ett tillkännagivande från Riksdagen till regeringen bör kommunernas roll i det brottsförebyggande arbetet klargöras.

Utredningen anser inte att kommunernas otydliga roll avseende det brottsförebyggande arbetet är problematisk så länge arbetet bedrivs på övergripande nivå. Däremot försvåras situationen när det gäller frågor om informationsutbyte över sekretessgränser på individnivå. Det är bland annat mot bakgrund av detta som utredningen framhåller att politiskt förankrade strategier och uttalanden om kommunernas ökade ansvar inte är tillräckligt, utan behöver föras in i författning.

Utredningen beskriver att otydligheten även handlar om vad som kan och bör göras för att motverka terrorism i det förebyggande skedet, rollfördelningen bland involverade aktörer, otydligt gränssnitt mot annat brottsförebyggande arbete och mot grundläggande fri- och rättigheter.

Utredningens förslag på lagändringar

I utredningen förslås ändringar i lagstiftningen som berör arbetsmarknads- och socialförvaltningens uppdrag. Dessa förslag rör utlämnande av sekretessbelagd information från

Polismyndigheten samt utlämnade av sekretessbelagd information från socialtjänsten.

Utlämnande av sekretess belagd information från Polismyndigheten

Gällande utlämnande av sekretessbelagd information från Polismyndigheten görs bedömningen att generalklausulen och övriga befintliga sekretessbrytande undantag inte är tillräckliga för att möjliggöra sådan informationsdelning från Polismyndigheten till kommunala myndigheter inom socialtjänsten som behövs och är befogad i det förebyggande arbetet mot terrorism. Utredningen förslår därför att ett sekretessbrytande undantag införs för sådant utlämnande som inom ramen för det förebyggande arbetet mot terrorism sker till en kommunal myndighet inom socialtjänsten. Utredningen föreslår att det i 35 kap. (Offentlighets- och sekretesslagen) OSL förs in en sekretessbrytande bestämmelse som anger att sekretessen enligt 35 kap. 1 § OSL inte hindrar att Polismyndigheten i syfte att förebygga terrorism lämnar uppgift om en enskild till en kommunal myndighet inom socialtjänsten som kan antas behöva uppgiften i sin verksamhet, om det med hänsyn till omständigheterna inte är olämpligt att uppgiften lämnas ut.

Genom den föreslagna bestämmelsen utvidgas Polismyndighetens möjligheter att lämna ut uppgifter till socialtjänsten om bland annat vuxnas kopplingar till våldsbejakande extremism och terrorism. Med hjälp av denna information kan socialtjänsten erbjuda dessa vuxna hjälp och stöd samt utföra ett uppsökande arbete. Socialtjänsten har också ett gott sekretesskydd för de överlämnade uppgifterna.

Utlämnade av sekretessbelagd information från socialtjänsten

Inom socialtjänsten råder stark sekretess till skydd för den enskilde enligt 26 kap. 1 § OSL. Den starka sekretessen syftar till att medföra att den enskilde kan känna ett förtroende för socialtjänsten och att det ska vara en låg tröskel för enskilda att vända sig dit.

Lagstiftningen på terrorismområdet har genomgått stora förändringar under senare år. En rad förberedande handlingar med anknytning till terrorism har straffbelagts i syfte att förhindra förekomsten av terroristattentat. Den utvidgade kriminalisering som skett, är på gång och som eventuellt kommer att införas av ageranden med koppling till terrorism gör det enklare för myndigheter att samverka i ett förebyggande arbete, eftersom ett uppgiftslämnande kan knytas till misstankar om ett brottsligt agerande.

Det är idag möjligt för myndigheterna inom socialtjänsten att lämna ut uppgifter om ett misstänkt begånget terroristbrott eller försök till sådant brott enligt *terroristbrottslagen* med stöd av 10 kap. 23 § OSL. Det går däremot inte enligt den regleringen att lämna ut uppgifter om misstänkt förberedelse eller stämpling till terroristbrott. Det är inte heller möjligt att lämna ut uppgifter om misstänkta begångna brott enligt *rekryteringslagen* eller *finansieringslagen*.

Enligt 10 kap. 18 a § OSL är det möjligt för socialtjänsten att i syfte att förebygga brott lämna ut uppgifter till Polismyndigheten om en enskild som inte har fyllt 21 år, om vissa närmare förutsättningar är uppfyllda. En liknande möjlighet i förhållande till Säkerhetspolisen har tidigare funnits, men den föll bort i samband med genomförandet av polisens omorganisation.

Mot denna bakgrund gör utredningen bedömningen att det inte bör införas en bestämmelse som ger socialtjänsten utökade möjligheter att lämna ut sekretessbelagda uppgifter om enskilda som *inte* avser misstankar om brottsliga handlingar till Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen i syfte att förebygga terrorism. Utredningen föreslår emellertid att möjligheten till utlämnade av

uppgifter vid misstankar om fler begångna brott med anknytning till terrorism bör stärkas. Utredningen föreslår att en ny sekretessbrytande bestämmelse förs in i 10 kap. OSL som ger myndigheterna inom socialtjänsten möjlighet att lämna sekretessbelagda uppgifter som angår misstankar om fler begångna brott med anknytning till terrorism till Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Vidare föreslås i utredningen att möjligheterna till utlämnade av uppgifter om ungdomar i brottsförebyggande syfte ska kunna ske även till Säkerhetspolisen. Utredningen föreslår att 10 kap. 18 a § OSL utvidgas så att en uppgift om en enskild som inte fyllt 21 år kan lämnas ut från en myndighet inom socialtjänsten till Säkerhetspolisen i brottsförebyggande syfte.

Konsekvenser av föreslagna lagändringar

Utredningen bedömer att förslagen förväntas få positiva konsekvenser för arbetet med att förebygga terroristbrottslighet och hantera konsekvenserna av ett terroristattentat. Den eventuella risken för ökat integritetsintrång som förslagen kan medföra är acceptabel i förhållande till det samhällsintresse som bekämpning av terrorism utgör. Förslagen innebär ingen försämrad rättssäkerhet för enskilda som kan komma att beröras av förslagen. Förslagen ger inte upphov till kostnader som inte kan täckas av befintliga ekonomiska ramar. Förslagen påverkar inte den kommunala självstyrelsen. Utredningen ger som förslag att författningsförslagen bör träda i kraft den 1 november 2019 och framhåller att några övergångsbestämmelser inte behövs.

Förvaltningens överväganden

Arbetsmarknads- och socialförvaltningen anser att det är viktigt att samverkan mellan myndigheter och aktörer sker i enlighet med den nationella strategin mot terrorism för att förhindra, försvåra och förebygga högerextremism, vänsterextremism och islamistisk extremism. Principen om att alla myndigheter är skyldiga att samverka och bistå varandra följer bl.a. av 8 § förvaltningslagen. Samverkan sker också idag, på såväl nationell som regional och kommunal nivå. Förvaltningen känner till viss del igen beskrivningen av att samverkan kan försvåras av sekretessgränser. Trots detta anser arbetsmarknads- och socialförvaltningen att inskränkningar i sekretesslagstiftningen ska ske med stor försiktighet. Förvaltningen bedömer att det finns en risk att även små och väl avgränsade lagändringar kan komma att skada tilliten till socialtjänsten och den enskildes motivation att söka hjälp. Att det råder sekretess inom socialtjänsten är en vedertagen uppfattning och sannolikt en förutsättning för att människor ska kunna känna sig trygga med att vända sig till socialtjänsten. Detta utgör i sig grunden till att socialtjänsten ska kunna vara framgångsrik i sitt främjande arbete och att individer ska känna sig trygga med att delta i socialtjänstens insatser. Eftersom föreliggande förslag om lagändringar är tydligt avgränsat till utökad möjlighet för socialtjänsten att lämna ut sekretessbelagda uppgifter avseende *misstanke om brottsliga handlingar med koppling till extremism och terrorism* anser förvaltningen ändå att det finns ett visst stöd för de aktuella förslagen.

Arbetsmarknads- och socialförvaltningen vill särskilt framhålla att socialtjänsten endast utgör en av flera aktörer inom kommunal organisation. För att förhindra att människor dras till våldsbejakande extremistiska miljöer och begår terroristbrott krävs ett brett och samlat förebyggande arbete på flera olika nivåer. I detta arbete är alla myndigheter, kommunala förvaltningar och civila samhällets viktiga aktörer, som behöver ta ett ansvar och bidra till att människor har möjlighet att etablera sig i samhällets olika delar.

Arbetsmarknads- och socialförvaltningen har valt att fokusera på de delar av utredningen som bedöms ha störst relevans för nämndens verksamhet och i synnerhet på de förslag som

presenteras i utredningen. Nedan följer förvaltningens överväganden kring de avsnitt i utredningen som bedöms vara särskilt angelägna.

Utlämnande av sekretessbelagd information från Polismyndigheten

Arbetsmarknads- och socialförvaltningen anser att socialtjänstens verksamhet spelar en viktig roll för att förebygga brottslighetens bakomliggande orsaker på ett effektivt sätt. Förvaltningen har idag stor behållning av att få ta del av Polismyndighetens och Säkerhetspolisens generella och lokala lägesbilder och ser att denna information är viktig oavsett om det handlar om terrorbrottslighet, övrig brottslighet eller andra uttryck för social oro. Utöver den informationsdelning som sker inom ramen för det generella brottsförebyggande arbetet på lokal nivå delas information också i olika lokala forum för samverkan. Förvaltningens bedömning är att detta är värdefullt för inblandade aktörer och bidrar till effektivitet i respektive myndighet eller annan aktörs arbete.

I utredningen beskrivs hur den tidigare nationella samordnaren mot våldsbejakande extremism framhållit att kommunernas socialtjänst har stora förutsättningar att verka mot våldsbejakande extremism och terrorism. Utredningen instämmer också i att socialtjänsten är den lokala aktör som utifrån sitt uppdrag har bäst förutsättningar att agera för att enskilda ska få det stöd och den hjälp de behöver. Socialtjänsten kan agera och erbjuda insatser utifrån tidiga tecken på radikaliserings eller annat negativt normbrytande beteende. Socialtjänsten kan också erbjuda stöd och hjälp till enskilda som har lämnat eller vill lämna en våldsbejakande miljö eller terroristgruppering. Arbetsmarknads- och socialförvaltningen ser en risk för övertro på socialtjänstens förmåga att med sina insatser, som avseende vuxna nästan uteslutande bygger på frivillighet, kunna verka mot våldsbejakande extremism och terrorism för de personer som är övertygade i sina åsikter. Avseende de individer med en problematik som fordrar psykiatrisk vård och behandling är det hälso- och sjukvården som ansvarar för detta. Denna aktör nämns i utredningen i låg utsträckning.

Förslag: Det förs i 35 kap. OSL in en sekretessbrytande bestämmelse som anger att sekretessen enligt 35 kap. 1 § OSL inte hindrar att Polismyndigheten i syfte att förebygga terrorism lämnar uppgift om en enskild till kommunal myndighet inom socialtjänsten som kan antas behöva uppgiften i sin verksamhet, om det med hänsyn till omständigheterna inte är olämpligt att uppgiften lämnas ut.

Arbetsmarknads- och socialförvaltningen anser att det i olika forum för samverkan är särskilt viktigt att känna till och skilja på de olika samverkansparternas roller och uppdrag. I utredningen ges ett bra exempel på detta. Socialtjänstens huvudsakliga uppdrag är att stödja individen utifrån dennes behov och arbeta för individens bästa. Polismyndigheten och Säkerhetspolisens uppdrag är av en mer repressiv karaktär, och går ut på att skydda samhället i stort. Utifrån dessa olika uppdrag behöver aktörerna tillgång till olika typer av uppgifter. Förvaltningen förhåller sig tveksam till om ett utlämnande från Polismyndigheten av uppgifter om enskilda vuxna personer skulle innebära fördelar. Detta mot bakgrund av att de insatser som kan erbjudas bygger på frivillighet i deltagandet. Förvaltningen ser inga skäl till att få ta del av information eller uppgifter om enskilda som förvaltningen inte har förutsättningar att agera utifrån.

Arbetsmarknads- och socialförvaltningen anser att myndigheternas lagstadgade informationsskyldighet och uppgiftsskyldighet utgör ett viktigt och gott skydd, förutsatt att alla

representanter för myndigheter fullföljer denna skyldighet. I de fall någon myndighet eller organisation får kännedom om barn och unga, eller andra särskilt utsatta anhöriga, i den närmsta kretsen av en enskild som är involverad i våldsbejakande extremism ska orosanmälan göras och uppgifter delas för att socialtjänsten ska kunna ge skydd och stöd. Det kan också behövas andra typer av åtgärder för att motverka att barn och unga påverkas och själv radikaliserar. Förvaltningens bedömning är att det finns en risk för att denna typ av information inte alltid når socialtjänsten idag.

Utlämnande av sekretessbelagd information från socialtjänsten

I utredningen presenteras att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen gör en bedömning om att dagens sekretesslagstiftning försvårar den myndighetsutövning som är nödvändig för att terroristbrottslighet ska kunna bekämpas, samtidigt som socialtjänsternas bedömning är att en sträng sekretesslagstiftning är en nödvändighet för att deras arbete ska kunna genomföras. Arbetsmarknads- och socialförvaltningen anser att avsnittet på ett tillfredsställande sätt tar hänsyn till socialtjänstens perspektiv. Socialtjänstens arbete utgår bland annat från Socialtjänstlagens 1 kap 1 § tredje stycket; ”Verksamheten skall bygga på respekt för människornas självbestämmanderätt och integritet”. Förvaltningens bedömning är bilden av att det inom socialtjänsten råder sekretess och tystnadsplikt är väl etablerad i samhället, och att bevarande av denna uppfattning är en förutsättning för att socialtjänstens arbete ska kunna vara framgångsrikt.

Förslag: En ny sekretessbrytande bestämmelse förs in i 10 kap. OSL som ger myndigheterna inom socialtjänsten möjlighet att lämna sekretessbelagda uppgifter som angår misstankar om fler begångna brott med anknytning till terrorism till Polismyndigheten och Säkerhetspolisen.

Utredningen framhåller att intresset av att få tillgång till uppgifter om misstänkta begångna brott enligt rekryteringslagen och finansieringslagen samt om misstänkt begången förberedelse eller stämpling till terroristbrott får bedömas vara större än intresset av att skydda en person som misstänks ha begått aktuell brottslighet. Utredningen bedömer vidare att intresset av att polisen kan ingripa mot den aktuella brottsligheten uppväger den risk för förtroendeskada som ett utlämnande kan medföra för socialtjänstens verksamhet. Arbetsmarknads- och socialförvaltningen delar utredningens uppfattning om att denna lagändring skulle innebära ett godtagbart intrång i den personliga integriteten, men vill särskilt anföra att det är av stor vikt att detta intrång inte görs större än nödvändigt.

Arbetsmarknads- och socialförvaltningen, liksom majoriteten av övriga socialförvaltningar i landet, i kontakt med enskilda som misstänks ha kopplingar till våldsbejakande extremism och terrorism, vill framhålla att det kan vara svårt för medarbetare i socialtjänsten att avgöra vad som kan räknas som misstanke om brott med anknytning till terrorism. Tecken på att en individ radikaliserar eller har radikaliserats, kan vara många och olika eller inga alls. Som beskrivs i utredningen behöver inte extremistiska åsikter innebära att en individ är beredd att begå terrorbrott. Förvaltningen är tveksam till om det är möjligt för medarbetare i socialtjänsten att göra denna bedömning utan stöd av andra myndigheters kompetens.

Förslag: 10 kap. 18 a § OSL utvidgas så att en uppgift om en enskild som inte fyllt 21 år kan lämnas ut från en myndighet inom socialtjänsten till Säkerhetspolisen i brottsförebyggande syfte.

Utredningen förordar ett återinförande av möjligheten för socialtjänsten att lämna ut uppgift om

en enskild som inte har fyllt 21 år även till Säkerhetspolisen. Denna möjlighet gick förlorad i samband med polisen omorganisation år 2015, varefter det endast varit möjligt för socialtjänsten att lämna ut uppgift om en enskild som inte har fyllt 21 år till Polismyndigheten. Mot bakgrund av att Säkerhetspolisens huvudsakliga fokus i det brottsbekämpande uppdraget är att förebygga och förhindra brott föreslås därför ett återinförande av denna möjlighet. Möjligheten finns redan enligt Socialtjänstlagen, men behöver klargöras även i Offentlighet- och sekretesslagen. Arbetsmarknads- och socialförvaltningen ser inga egentliga hinder för ett genomförande av förslaget om att 10 kap 18 a § utvidgas så att en uppgift om enskild som inte fyllt 21 år kan lämnas ut från en myndighet inom socialtjänsten även till Säkerhetspolisen i brottsförebyggande syfte.

Ansvariga

Jonas Magnusson Enhetschef

Katarina Lindeberg Avdelningschef

Britt-Marie Pettersson Förvaltningschef